ORDONANȚA PREȘEDINTELUI TRIBUNALULUI

24 aprilie 2015 *

„Măsuri provizorii — Înregistrare a unei indicații geografice protejate — «piadina romagnola/piada romagnola» — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”

În cauza T-43/15 R,

CRM Srl, cu sediul în Modena (Italia), reprezentată de G. Forte, de C. Marinuzzi și de A. Franchi, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de D. Bianchi și de J. Guillem Carrau, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de suspendare a executării Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1174/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [piadina romagnola/piada romagnola (IGP)] (JO L 316, p. 3),

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI

dă prezenta

Ordonanță [1]

Istoricul cauzei

1 Reclamanta, CRM Srl, este o întreprindere italiană care are ca activitate, din 1974, fabricarea de produse de panificație derivate ale pâinii, în special mai multe sortimente de piadine romagnole. Este vorba despre o specialitate culinară italiană compusă dintr-o foaie de aluat din făină de grâu, untură sau ulei de măsline, sare și apă, care se coace în mod tradițional într-o tavă de ceramică sau pe o placă de metal ori de piatră. Foaia de aluat se pliază și se poate umple cu ingrediente dulci sau sărate. Reclamanta se descrie ea însăși ca fiind o întreprindere lider în sectorul producției alimentare, cunoscută drept cel mai mare producător de piadine din Italia. Ea își comercializează produsele sub propria marcă sau sub mărci ale altor distribuitori și printre clienții săi se numără grupurile cele mai importante din marea distribuție din Italia.

* Limba de procedură: italiana.

1 — Sunt reproduse numai punctele din prezenta ordonanță a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

2 Reclamanta se teme de faptul că Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1174/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [piadina romagnola/piada romagnola (IGP)] (JO L 316, p. 3, denumit în continuare „regulamentul atacat”), întrucât rezervă utilizarea denumirii „romagnola” pentru piadinele/piadele fabricate în zona geografică protejată, face imposibilă exercitarea activității sale economice obișnuite, pentru motivul că locul său de producție se află în exteriorul acestei arii.

3 Referitor la procedura de înregistrare a unei indicații geografice protejate (denumită în continuare „IGP”), ea cuprinde două faze și este reglementată, în ceea ce privește perioada relevantă în speță, prin Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114), precum și prin Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1). Prima fază privește în mod specific statul membru din care este originar produsul alimentar în discuție. Acest stat inițiază procedura, printr-o cerere de înregistrare și prin pregătirea documentației necesare care stabilește legătura dintre produsul vizat și zona de protecție. Urmează o a doua fază, de control și de verificare a criteriilor cererii, efectuată de Comisia Europeană. Ea cuprinde o examinare a cererii de înregistrare și publicarea sa, în scopul unei eventuale proceduri de opoziție. Procedura administrativă se încheie cu publicarea IGP în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau cu refuzul acestei publicări.

4 În ceea ce privește cererea de înregistrare a IGP „piadina romagnola/piada romagnola” (denumită în continuare „piadina romagnola”), ea a fost introdusă la autoritățile italiene în anul 2011 de un grup de promovare a produsului menționat, în temeiul Regulamentului nr. 510/2006. Autoritățile italiene, după ce au organizat o reuniune publică pentru a verifica dacă caietul de sarcini propus era conform cu metodele loiale de obținere a produsului în cauză, au publicat propunerea de înregistrare în *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, monitorul oficial al Republicii Italiene) din 28 ianuarie 2012.

5 Această publicare a determinat mai multe opoziții din partea unor organizații reprezentând producătorii artizanali de piadine vândute la tarabă. Aceste organizații au contestat asimilarea, în scopul IGP avute în vedere, a piadinelor produse industrial cu piadinele de fabricație artizanală și vândute la tarabă. Totuși, la 11 decembrie 2012 autoritățile italiene au depus la Comisie declarația de înregistrare a IGP în litigiu, însoțită de caietul de sarcini.

6 Prin cererea introductivă din 29 martie 2013, reclamanta a sesizat Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Tribunalul Administrativ Regional din Latium, Italia, denumit în continuare „TAR”), pentru a obține anularea actelor italiene din procedura de înregistrare, în special a caietului de sarcini pentru piadina romagnola, pentru motivul încălcării Regulamentului nr. 510/2006, având în vedere lipsa unei legături, pe de o parte, între zona protejată și produsul industrial piadina romagnola și, pe de altă parte, între acest produs industrial și produsul artizanal. În cursul procedurii în fața TAR, autoritățile italiene au înlocuit caietul de sarcini cu o nouă versiune a acestui caiet.

[omissis]

8 Prin hotărârea din 15 mai 2014, TAR a admis acțiunea introdusă de reclamantă, anulând printre altele caietul de sarcini și impunând autorităților italiene reformularea caietului menționat. Astfel, potrivit TAR i se putea recunoaște o reputație demnă de protecție numai producției artizanale, cu excluderea oricărei producții industriale a alimentului în cauză. În conformitate cu dreptul italian în vigoare, această hotărâre a devenit imediat executorie.

9 După câteva zile de la pronunțarea hotărârii menționate, Comisia a publicat, la 21 mai 2014 (JO C 153, p. 9), în aplicarea articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a IGP în litigiu, indicând că această publicare conferă dreptul de opoziție la cererea

menționată în temeiul articolului 51 din același regulament. Printr-o scrisoare din 22 mai 2014, reclamanta a informat Comisia că, prin hotărârea din 15 mai 2014, TAR a anulat caietul de sarcini întocmit de autoritățile italiene, astfel încât autoritățile italiene trebuiau să reformuleze caietul de sarcini limitând domeniul de aplicare al IGP în litigiu la piadina romagnola produsă artizanal. Prin urmare, potrivit reclamantei, trebuia anulată publicarea cererii din 21 mai 2014. Ca răspuns la această scrisoare, Comisia a indicat, la 10 iunie 2014, că cererea de înregistrare fusese publicată în scopul unor eventuale opoziții și că eventualele implicații ale deciziei instanței italiene trebuiau apreciate de autoritățile italiene competente.

10 În cadrul unei corespondențe ulterioare între reclamantă, Comisie și autoritățile italiene, privind printre altele consecințele hotărârii TAR din 15 mai 2014 pentru procedura de înregistrare a IGP în litigiu, autoritățile menționate și-au confirmat voința de a continua această procedură precizând că au introdus la Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) un apel împotriva hotărârii TAR, precum și o cerere de suspendare a executării. În cursul procedurii de apel, Consiglio di Stato a unit cu fondul problema suspendării executării hotărârii TAR și a indicat că nu admite cererea reclamantei de sesizare a Curții cu o întrebare preliminară în această materie.

11 În aceste împrejurări, Comisia a adoptat, la 24 octombrie 2014, regulamentul atacat, care are drept consecință faptul că reclamanta nu mai are dreptul de a utiliza denumirea „piadine romagnole” pentru produsele sale fabricate la Modena (Italia) deoarece acest oraș se află în afara zonei geografice protejate. Regulamentul atacat a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 4 noiembrie 2014.

Procedura și concluziile părților *[omissis]*

13 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 20 februarie 2015, reclamanta a introdus prezenta cerere de măsuri provizorii, în cadrul căreia aceasta solicită, în esență, președintelui Tribunalului:

— suspendarea, în aplicarea articolului 105 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a executării regulamentului atacat până la finalizarea prezentei proceduri referitoare la măsuri provizorii și, în orice caz, până când Tribunalul se pronunță cu privire la acțiunea principală.

[omissis]

În drept *[omissis]*

21 Reclamanta arată că ar suferi un prejudiciu grav și ireparabil dacă nu ar fi admisă prezenta cerere de măsuri provizorii. Astfel, din cauza caracterului executoriu al regulamentului atacat, i-ar fi interzis să producă și să distribuie piadine care poartă mențiunea „romagnole”. Reclamanta apreciază că prejudiciul care rezultă de aici nu este de natură exclusiv pecuniară, regulamentul atacat aducând atingere și imaginii sale și dreptului la protecția numelui său, precum și posibilităților de încheiere a contractelor, ceea ce s-ar traduce printr-o pierdere iremediabilă de clienți și de cote de piață. În această privință, ea menționează aproximativ 40 % din cifra sa de afaceri.

[omissis]

29 Potrivit unei jurisprudențe consacrate, în cazul unei cereri de suspendare a executării unui act al Uniunii, dispunerea măsurii provizorii solicitate nu se justifică decât dacă actul în discuție constituie cauza determinantă a prejudiciului grav și ireparabil invocat [a se vedea Ordonanța din 7 martie 2013, EDF/Comisia, C-551/12 P(R), Rep., EU:C:2013:157, punctul 41 și jurisprudența citată]. În acest context, s-a statuat că prejudiciul menționat trebuia să rezulte din efectele produse numai de actul în litigiu, iar

nu de lipsa de diligență a părții care solicita măsura provizorie (Ordonanța din 15 iulie 2008, CLL Centres de langues/Comisia, T-202/08 R, EU:T:2008:293, punctul 73; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 28 mai 1975, Könecke/Comisia, 44/75 R, Rec., EU:C:1975:72, punctul 3, și Ordonanța din 22 aprilie 1994, Comisia/Belgia, C-87/94 R, Rec., EU:C:1994:166, punctele 38 și 42). Potrivit acestei jurisprudențe, în cazul în care nu s-a demonstrat întreaga diligență pe care ar trebui să o arate o întreprindere prudentă și informată, partea care solicită măsuri provizorii trebuie să suporte chiar prejudicii despre care pretinde că sunt susceptibile să îi pună în pericol existența sau să îi modifice în mod iremediabil poziția pe piață (a se vedea în acest sens Ordonanța din 1 februarie 2001, Free Trade Foods/Comisia, T-350/00 R, Rec., EU:T:2001:37, punctele 50, 51 și 59, și Ordonanța CLL Centres de langues/Comisia, citată anterior, punctul 74).

30 În speță, reiese din dosar că producerea prejudiciului grav și ireparabil invocat, de natură atât financiară, cât și morală, se bazează pe premisa că regulamentul atacat interzice reclamantei să utilizeze denumirea „romagnole” pentru vânzarea piadinelor sale, dezavantajând-o astfel în raport cu concurenții săi care, stabiliți în zona geografică protejată de regulamentul menționat, pot continua să utilizeze această denumire pentru comercializarea propriilor piadine.

31 Or, trebuie să se constate că, în speță, reclamanta nu a demonstrat diligența rezonabilă care putea fi așteptată de la un operator economic prudent și informat. Astfel, ea s-a abținut să utilizeze posibilitatea, prevăzută totuși în reglementarea aplicabilă, de a obține permisiunea de a continua să folosească, pe o perioadă tranzitorie, denumirea „romagnole” pentru comercializarea piadinelor sale.

32 În această privință, trebuie amintit că – după cum se subliniază în hotărârea TAR din 15 mai 2014 (a se vedea punctul 8 de mai sus), invocată în mod iterativ de reclamantă – procedura de înregistrare națională a IGP în litigiu a fost inițiată în fața autorităților italiene în anul 2011 și finalizată de acestea la 11 decembrie 2012, atunci când au transmis Comisiei dosarul (a se vedea punctele 4 și 5 de mai sus). Această procedură națională era reglementată, *ratione temporis*, prin Regulamentul nr. 510/2006. În temeiul articolului 5 alineatele (5) și (6), Republica Italiană, obligată să organizeze o procedură de opoziție – care de altfel a avut loc efectiv – în cadrul căreia orice persoană care are un interes legitim putea să își declare opoziția față de cererea de înregistrare, ar fi avut dreptul să acorde, cu titlu provizoriu și la nivel național, o protecție pentru utilizarea de către reclamantă a denumirii „romagnole”, precum și o perioadă de adaptare corespunzătoare, cu condiția ca reclamanta care a comercializat în mod legal piadinele sale sub denumirea respectivă în ultimii cinci ani să fi „inclus acest punct în cadrul procedurii de opoziție la nivel național”.

33 Or, TAR a constatat în mod expres, în hotărârea din 15 mai 2014, că reclamanta, spre deosebire de alți operatori, nu a participat la procedura națională de opoziție și că această omisiune făcea imposibilă orice posibilitate de acordare a unei perioade de adaptare, dat fiind că nu își susținuse cerințele speciale în cadrul procedurii prevăzute în acest scop. În consecință, reclamanta, care, pretinzând că produce de mai multe decenii diverse feluri de piadine romagnole, ar fi îndeplinit în mod vădit condițiile prevăzute la articolul 5 alineatele (5) și (6), a lăsat să îi scape posibilitatea de a evita, prin propriile mijloace, producerea prejudiciului pe care se teme că îl va suferi. Astfel, în urma sesizării Comisiei cu dosarul în cauză, procedura desfășurată de aceasta era reglementată, *ratione temporis*, prin Regulamentul nr. 1151/2012, intrat în vigoare la 3 ianuarie 2013. În contextul contactelor sale cu Comisia, reclamanta ar fi putut să îi solicite acesteia, în temeiul dispozițiilor articolului 15 alineatele (1) și (2) coroborat cu articolul 49 alineatul (3) din regulamentul menționat, acordarea unei perioade tranzitorii, care putea fi de până la 15 ani, pentru a beneficia de o prelungire *de facto* a perioadei de adaptare acordate de autoritățile italiene la încheierea procedurii naționale de opoziție sus-menționate. Or, întrucât s-a abținut să participe la această procedură națională, reclamanta a ratat ocazia de a putea continua să își comercializeze piadinele sub denumirea „romagnole”. În plus, deși participarea la procedura națională nu ar fi un element prealabil necesar pentru acordarea unei protecții tranzitorii de către Comisie, trebuie să se constate că nu rezultă, în niciun caz, din dosar că reclamanta a sesizat-o cu o cerere în acest sens sau că o astfel de cerere a fost respinsă.

34 În consecință, întrucât nu a făcut dovada întregii diligențe pe care ar fi trebuit să o arate o întreprindere prudentă și informată, reclamanta trebuie să suporte ea însăși prejudiciul, atât financiar, cât și moral, pe care se teme că îl va suferi în speță.

[omissis]

44 Trebuie să se adauge că, în cererea de măsuri provizorii, reclamanta însăși a menționat existența unei filiale, și anume Societatea Comercială Europa, pe care o controla prin intermediul societății sale financiare Finrec și care aparținea, așadar, „aceluiași grup”. Judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii nu poate decât să concluzioneze că reclamanta este membră a unui grup de societăți. În aceste împrejurări, reclamantei îi revenea sarcina, dacă intenționa să invoce în mod valabil riscul de a suferi un prejudiciu financiar grav și ireparabil, de a expune mărimea, cifra de afaceri globală și caracteristicile grupului menționat din care face parte.

45 Astfel, aprecierea situației financiare precise a reclamantei depinde de problema dacă ea dispune în mod obiectiv de mijloace financiare suplimentare provenind în special din resursele financiare ale grupului căruia îi aparține. Modalitățile de apartenență a reclamantei la grupul său constituie, așadar, elemente esențiale în vederea examinării urgenței prezentei cereri de măsuri provizorii (a se vedea în acest sens Ordonanța din 10 iunie 2014, Stahlwerk Bous/Comisia, T-172/14 R, EU:T:2014:558, punctul 21). Or, reclamanta nu a evocat în cererea de măsuri provizorii nici capacitatea financiară a grupului său, nici structura capitalului sau a acționariatului său, deși ar fi fost necesare precizări în această privință, dat fiind că rezultă din surse accesibile pe internet că o societate Finrec SpA, cu sediul în Modena, la aceeași adresă ca și cea a reclamantei, pare să existe efectiv și să exercite activități pe piață.

[omissis]

47 Astfel, nedispunând de niciun element de comparație valabil, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii nu poate determina dacă pretinsa scădere cu 40 % a cifrei de afaceri ar fi de natură să amenințe viabilitatea financiară a reclamantei sau să determine o pierdere importantă a cotelor sale de piață, în raport cu puterea financiară a grupului de societăți căruia îi aparține.

[omissis]

51 În orice caz, deși reclamanta poate întâmpina anumite dificultăți în a exprima exact în cifre prejudiciul său financiar, ea nu expune motivele pentru care i-ar fi imposibil să identifice, să detalieze și să dovedească, cu documente în susținere, cifra de afaceri pe care a realizat-o, într-o perioadă de referință adecvată, prin vânzarea de piadine romagnole și să o pună în raport cu cifra de afaceri globală realizată de grupul său de societăți în aceeași perioadă, pentru toate produsele și activitățile economice, pentru a determina procentul care reflectă prejudiciul pe care l-ar suferi în caz de pierdere totală a pieței în cauză.

52 Pe de altă parte, într-un litigiu în despăgubire ulterior, Tribunalul ar fi abilitat să calculeze, pe calea estimării (abstracte), prejudiciul produs reclamantei, întemeindu-se pe evoluția probabilă, în funcție de cursul normal al lucrurilor, a cotelor sale de piață și a beneficiilor sale (a se vedea în acest sens Ordonanța din 5 iunie 2013, Rubinum/Comisia, T-201/13 R, EU:T:2013:296, punctul 50). Astfel, în ceea ce privește cuantificarea unui prejudiciu, Tribunalul are dreptul suveran de apreciere a faptelor și dispune de o marjă de apreciere în privința metodei care trebuie reținută pentru a determina întinderea unei despăgubiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 februarie 2008, Comisia/Girardot, C-348/06 P, Rep., EU:C:2008:107, punctele 72, 74 și 76). În speță, Tribunalul ar putea chiar să se limiteze la estimări pe baza unor valori statistice medii, dat fiind că reclamanta ar trebui să dovedească datele pe care s-ar întemeia aceste estimări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2010, BST/Comisia, T-452/05, Rep., EU:T:2010:167, punctul 168 și jurisprudența citată).

[omissis]

Pentru aceste motive,

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI

dispune:

1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Luxemburg, 24 aprilie 2015.

Semnături